

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 77, lid 1, juncto artikel 78, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ (AVG) aldus worden uitgelegd dat de mededeling door de toezichthoudende autoriteit van het resultaat [van haar onderzoek] aan de betrokkene
 - a) het karakter heeft van een besluit op een verzoekschrift, zodat de rechterlijke toetsing van een besluit van de toezichthoudende autoriteit op een klacht uit hoofde van artikel 78, lid 1, AVG in beginsel beperkt blijft tot de vraag of de toezichthoudende autoriteit de klacht in behandeling heeft genomen, het voorwerp ervan naar behoren heeft onderzocht en de klager over het resultaat van het onderzoek in kennis heeft gesteld?

dan wel

 - b) moet worden opgevat als een door een overheidsinstantie genomen besluit ten gronde, zodat de rechterlijke toetsing van een besluit van de toezichthoudende autoriteit op een klacht overeenkomstig artikel 78, lid 1, AVG ertoe leidt dat dit besluit ten gronde inhoudelijk in zijn geheel door de rechter moet worden getoetst, waarbij die autoriteit in individuele gevallen — bijvoorbeeld wanneer van enige beoordelingsruimte geen sprake meer is — door de rechter ook kan worden verplicht een concrete maatregel in de zin van artikel 58 AVG te nemen?
2. Is de bewaring van gegevens bij een particulier kredietregistratiebureau, waarbij persoonsgegevens uit openbare registers, zoals “nationale databanken”, in de zin van artikel 79, leden 4 en 5, van verordening (EU) 2015/848 ⁽²⁾, zonder concrete aanleiding worden bewaard, om in geval van een informatieverzoek te kunnen worden verstrekt, verenigbaar met de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie?
3. a) Zijn particuliere parallelle databanken (met name databanken van een kredietregistratiebureau), die naast de databanken van de overheid worden opgericht en waarin gegevens uit de databanken van de overheid (in casu bekendmakingen inzake insolventie) langer worden bewaard dan in het strikte kader van verordening (EU) 2015/848 juncto het nationale recht is geregeld, in beginsel toelaatbaar?
- b) Indien vraag 3, onder a), bevestigend wordt beantwoord, blijkt dan uit het recht op vergetelheid krachtens artikel 17, lid 1, onder d), AVG, dat deze gegevens moeten worden gewist wanneer de in het openbare register vastgestelde verwerkingsperiode is verstreken?
4. Voor zover artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder f), AVG moet worden beschouwd als de enige rechtsgrondslag voor de bewaring bij particuliere kredietregistratiebureaus van gegevens die eveneens in openbare registers worden bewaard, heeft het kredietregistratiebureau dan reeds een gerechtvaardigd belang wanneer het, zonder concrete aanleiding, gegevens uit het openbare register overneemt teneinde deze op verzoek beschikbaar te kunnen stellen?
5. Mogen gedragscodes die door de toezichthoudende autoriteiten overeenkomstig artikel 40 AVG zijn goedgekeurd en voorzien in onderzoekstermijnen en termijnen voor gegevenswissing die langer zijn dan de bewaartermijnen van openbare registers, de krachtens artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder f), AVG vereiste belangenafweging opschorten?

⁽¹⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende insolventieprocedures (PB 2015, L 141, blz. 19).

Beroep ingesteld op 8 februari 2022 — Europese Commissie / Republiek Bulgarije

(Zaak C-85/22)

(2022/C 148/24)

Procestaal: Bulgaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: Gr. Koleva, C. Hermes)

Verwerende partij: Republiek Bulgarije

Conclusies

1. vaststellen dat de Republiek Bulgarije de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 4, lid 4, en artikel 6, lid 1, van richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna [(habitatrichtlijn) ⁽¹⁾], doordat zij
 - 194 van in totaal 229 gebieden die bij besluiten 2009/93/EG, 2009/91/EG en 2009/92/EG van 12 december 2008 en bij besluit 2013/23/EG van 16 november 2012 tot gebieden van communautair belang ("GBC") zijn verklaard, niet zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes jaar, als speciale beschermingszones ("SBZ's") heeft aangewezen;
 - haar verplichting om voor de gebieden specifieke gedetailleerde beschermingsdoelstellingen vast te stellen, stelselmatig en voortdurend niet is nagekomen;
 - haar verplichting om de nodige beschermingsmaatregelen te treffen die beantwoorden aan de ecologische vereisten van de typen natuurlijke habitats van bijlage I en de soorten van bijlage II die in die gebieden voorkomen, stelselmatig en voortdurend niet is nagekomen;
 - artikel 6, lid 1, niet naar behoren in nationaal recht heeft omgezet.
2. de Republiek Bulgarije verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige geval betreft de onjuiste omzetting van artikel 6, lid 1, van de habitatrichtlijn en de onjuiste toepassing van artikel 4, lid 4, en artikel 6, lid 1, van deze richtlijn door de Republiek Bulgarije.

Artikel 4, lid 4, van de habitatrichtlijn vereist onder andere: Wanneer een gebied volgens de procedure van lid 2 tot een gebied van communautair belang is verklaard, wijst de betrokken lidstaat dat gebied zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes jaar, aan als SBZ. In zijn arrest in zaak C-849/19, Commissie/Griekenland (EU:C:2020:1047), heeft het Hof van Justitie verduidelijkt dat de lidstaten ook verplicht zijn om voor elke SBZ concrete beschermingsdoelstellingen vast te stellen. Krachtens artikel 6, lid 1, van de habitatrichtlijn treffen de lidstaten voor de SBZ's de nodige instandhoudingsmaatregelen; deze behelzen zo nodig passende specifieke of van ruimtelijke-orderingsplannen deel uitmakende beheersplannen en passende wettelijke, bestuursrechtelijke of op een overeenkomst berustende maatregelen, die beantwoorden aan de ecologische vereisten van de typen natuurlijke habitats van bijlage I en de soorten van bijlage II die in die gebieden voorkomen.

Volgens de Commissie is de Republiek Bulgarije haar volgende verplichtingen uit hoofde van de bovengenoemde bepalingen niet nagekomen: de tijdige aanwijzing van SBZ's, de vaststelling van specifieke gedetailleerde beschermingsdoelstellingen voor de gebieden, de vaststelling van de nodige beschermingsmaatregelen en de juiste omzetting van artikel 6, lid 1, van de habitatrichtlijn in nationaal recht.

⁽¹⁾ PB 1992, L 206, blz. 7.

Beroep ingesteld op 15 februari 2022 — Europese Commissie / Roemenië

(Zaak C-109/22)

(2022/C 148/25)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Nicolae en E. Sanfrutos Cano, gemachtigden)

Verwerende partij: Roemenië

Conclusies

- Vaststellen dat Roemenië, door niet alle maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan het arrest van het Hof in zaak C-301/17, Commissie/Roemenië ⁽¹⁾, de krachtens artikel 260, lid 1, VWEU op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;